

РЕШЕНИЕ

№ 994

гр. София, 17.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 16.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5995** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 107, ал.2 от Закона за автомобилните превози/ЗавтП/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], чрез управителя А. Д. Г., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-1238 / 14.05.2018 г. на и. д. Началник Областен отдел “Автомобилна Администрация“ [населено място] към Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", с която на основание чл. 107, ал.1 във връзка с чл. 106а, ал.1, т.1 и ал.2, т.1, и т.4 от Закона за автомобилните превози е наложена принудителна административна мярка - спиране от движение за срок от 6 месеца, чрез сваляне и отнемане на табела с регистрационен номер и отнемане на свидетелство за регистрация на автобус марка „Мерцедес М3“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на дружеството, и определяне като място за домуване охраняем паркинг на Околовръстен път № 436, [населено място], с разходи за домуването за сметка на водача, извършил превоза, като превозното средство се задържа до заплащането на тези разходи.

Жалбоподателят, чрез адв. Г., твърди, че заповедта е незаконосъобразна, постановена при неизяснена фактическа обстановка, недоказано основание за прилагане на ПАМ, съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона. Иска тя да бъде отменена, както и за присъждане на разноски.

Ответникът, и.д. Началник Областен отдел “Автомобилна Администрация“ [населено

място] Д., явява лично и моли заповедта да бъде потвърдена, тъй като към момента на проверката въпросното ПМС не е било включено в списъка към лиценза и за него не е било издадено копие към лиценза за извършване на обществен превоз на пътници.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание чл. 16 от АПК, не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 188, ал.1 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е собственик на автобус марка „Мерцедес М3“, с рег. [рег.номер на МПС] .

Автобусът, управляван от управителя на дружеството А. Д. Г. е спрял от проверяващите на 11.05.18 г. в 15.00 часа, по време на движение на терминал 2 на летище С., като в автобуса е имало хора. На проверяващите водачът представил пътен лист № 072132/11.05.18г., видно от който на 11.05.18 г. автобусът е излязъл от гаража в 11.15 часа, като вид обществен превоз в пътния лист е отбелязан „случаен“, като документ за превоза е изписано „п.ведомост и фактура“, а като маршрут „гараж-летище“ и под него „летище-хотел „Ц.“-С.“ с тръгване в 14.30 часа. Представена е и фактура № 262 / 10.05.18г, издадена от жалбоподателя като изпълнител на [фирма], [населено място], като получател, за сумата от 180 лв. с ДДС за „трансфер летище - хотел в С.“.

Проверяващите приели, че се извършва случаен превоз на пътници на територията на РБ от Летище С. до Хотел „Ц.“ по горния пътен лист и представената фактура.

В същото време, при извършена справка в базата данни на ИА „А“ към 15.00 ч. на 11.05.2008 г. установили, че няма заверено копие от лиценз на Общността или удостоверение на ППС за превоз на пътници на територията на РБ за автобус марка „Мерцедес М3“, с рег. [рег.номер на МПС] , с който е извършван превоза.

Водачът, който е управителят на дружеството А. Д. Г. потвърждава, че по време на проверката не е имал и не е представил на проверяващите заверено копие от Лиценз на Общността или удостоверение за ППС за превоз на пътници на територията на Република България за автобуса.

С касационната жалба по ад. № 13527 / 2018 г. представя Лиценз № 1003 за международен автобусен превоз на пътници за чужда сметка или срещи възнаграждение, издаден на [фирма], [населено място] от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията с валидност от 30.05.2013 г. до 29.05.2018 г., както и Заверено копие № [ЕГН] от лиценза.

Съгласно указанията на ВАС, дадени в Решение № 8016 / 29.05.2019 г. по ад. № 13527 / 2018 г., съдът с разпореждане от 29.08.2019 г. е дал възможност на жалбоподателя да представи доказателства, за наличието на лиценз, както и дали превозното средство, с което е установено нарушението, е включено в лиценза.

Пред настоящия съд, въпреки дадените указания, не са представени други доказателства, различни от вече представените пред ВАС и жалбоподателят не доказва, че процесното превозно средство, с което е извършван превоза „Мерцедес М3“, с рег. [рег.номер на МПС] е било включено в лиценза на дружеството, съответно не са оборени констатациите в оспорената заповед, че в базата данни на ИА „А“ към 15.00 ч. на 11.05.2008 г. няма заверено копие от лиценз на Общността или удостоверение на ППС за превоз на пътници на територията на РБ за автобус марка „Мерцедес М3“, с рег. [рег.номер на МПС] , с който е извършван превоза.

Въз основа на горното, съдът извежда следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА - подадена е от надлежна страна в срока по АПК.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съдът намира, че въз основа на събраните по делото доказателства, следва да се направи заключението за законосъобразност на оспорваната заповед.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган.

Тази компетентност произтича от разпоредбата на чл. 107, ал. 1 от ЗАвтП, съгласно която принудителните административни мерки по чл. 106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица. По делото е представена Заповед №РД-01-608 / 05.12.2013 г. на изпълнителния директор на изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" с която е оправомощен директора на регионална дирекция "Автомобилна администрация", да издава заповеди за налагане на принудителни административни мерки по ЗАвтП.

Принудителната административна мярка е наложена на основание чл. 106а, ал.1, т.1 вр. ал.2, т.1 и т.4 от ЗАвтП. Съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал.1, т.1 от ЗАвтП, за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: 1. спиране от движение за срок 6 месеца и определяне мястото за домуване на моторно превозно средство, с което се извършва обществен превоз на пътници или товари, без за него да има издадено заверено копие от лиценз на Общността или удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Съгласно разпоредбата на чл. 106а, ал.2, т.1 и т.4 от ЗАвтП, налагането на принудителните административни мерки по ал. 1 се осъществява от органите по контрол чрез: т.1. сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство, в случаите по ал. 1, т. 1, 2 и т. 3, букви "б" и "в"; т.4 - определяне на най-близкия платен охраняем паркинг като място за домуване на спряното от движение превозно средство; разходите във връзка с домуването на превозното средство на определения платен охраняем паркинг са за сметка на водача, извършил превоза, като превозното средство се задържа до заплащането на тези разходи.

Настоящият състав намира, че в административното производство по издаване на процесната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и противоречия с материално правните разпоредби на закона, които да обуславят нейната незаконосъобразност и да са основание за отмяната ѝ. В производството по издаване на заповедта са спазени процедурите и материалноправните разпоредби на ЗАвтП и АПК, свързани с издаване на заповеди за налагане на ПАМ.

Както е посочено по-горе, въпреки, че дружеството [фирма], [населено място] притежава Лиценз № 1003 за международен автобусен превоз на пътници за чужда сметка или срещи възнаграждение, издаден от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията с валидност от 30.05.2013 г. до 29.05.2018 г., както и Заверено копие № [ЕГН] от лиценза, то процесното превозно

средство, с което е извършван превоза „Мерцедес М3“, с рег. [рег.номер на МПС] не е било включено в лиценза

Аргументите на жалбоподателя, че не е извършвал обществен превоз на пътници, се опровергават от доказателствата в административната преписка. Съгласно §1, т.1 от ДР на ЗАвтП "Обществен превоз" е превоз, който се извършва с моторно превозно средство срещу заплащане.

От една страна, не се спори, че в автобуса е имало пътници.

От друга страна, по административната преписка са налице писмени доказателства, представени от самия жалбоподател, а именно: пътен лист № 072132/11.05.18г., видно от който на 11.05.18 г. автобусът е излязъл от гаража в 11.15 часа, като вид обществен превоз в пътния лист е отбелязан „случаен“, като документ за превоза е изписано „п.ведомост и фактура“, а като маршрут „гараж-летище“ и под него „летище-хотел „Ц.“-С.“ с тръгване в 14.30 часа, както и фактура № 262 / 10.05.18г., издадена от жалбоподателя като изпълнител на [фирма], [населено място], като получател, за сумата от 180 лв. с ДДС за „трансфер летище - хотел в С.“.

От горните се установява, че се извършва превоз на пътници срещу заплащане.

Съдът намира твърденията на водача, че превозваните в автобуса хора го оглеждали с цел закупуване, за защитна негова версия, неподкрепена с доказателства и явяваща се голословна. Такава версия не е изложена във възразението, изписано в самия АУАН, нито има данни по преписката и по делото за подобни твърдения. Водачът не оспорва, че е спрял по време на движение, на терминал 2 на летище С., като в автобуса е имало хора. Сочи, че фактура към пътния лист няма, т.е. че отразеното от самия него в пътния лист е с невярно съдържание, като с тези си твърдения се опитва да компрометира доказателствената стойност на този документ, изходящ от самия него, като управител на дружеството и представен да проверяващите. Дали фактурата е към този пътен лист или не, и дали изобщо има пътен лист, не променя констатацията на проверяващите, че автобусът се е движил на терминала с пътници в него, като няма представени никакви доказателства или поне направени твърдения пред тях, че това не са пътници, а кандидат-купувачи, които оглеждат автобуса отвътре, по време на движение, и то на терминал на летището. Изложената версия, освен недоказана, е и житейски недостоверна, поради което не се приема от съда.

След констатиране на описаните факти и обстоятелства, административният орган е наложил принудителна административна мярка на Т. по чл. 106а, ал.1, т.1 вр. ал.2, т.2 и т.4 от ЗАвтП. Административният орган правилно е приложил материалноправните разпоредби на закона въз основа на фактите и обстоятелствата по случая.

При обективизиране на юридическите факти, визирани в хипотезата на чл. 106а, ал.1, т.1, в правото на административния орган е по целесъобразност да прецени дали да приложи предвидената мярка с цел осигуряване съблюдаване на разпоредбите на ЗАвтП и преустановяване на констатираните административни нарушения. Публичното право на органа да наложи ПАМ, обезпечаваша изискванията за провеждане на автомобилния превоз съгласно законовите разпоредби е упражнено в съответствие с изискванията на закона.

Разпоредбата предвижда, че обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на обществен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от

този закон.

Съгласно чл. 7, ал.1 от ЗАвтП, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощени от него длъжностни лица издават лицензите по този закон по предложение на изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

За всяко моторно превозно средство, с което превозвачът извършва дейността, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или оправомощени от него длъжностни лица издават съответно заверено копие на лиценза на Общността или удостоверение за обществен превоз на моторно превозно средство. Завереното копие и удостоверението се издават, ако моторното превозно средство е с българска регистрация и превозвачът е доказал финансова стабилност за него по реда, определен с наредбата по ал. 3.

Съгласно ал.2 на чл. 7 от ЗАвтП, лиценз на Общността и лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България с автомобили с българска регистрация се издава на търговци по смисъла на Търговския закон, когато отговарят на изискванията за: 1. благонадеждност (добра репутация); 2. професионална компетентност; 3. финансова стабилност; 4. установяване на територията на Република България.

Липсата на заверено копие от лиценз на Общността или удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, или не включване в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, съгласно чл. 106а, ал.1 от ЗАвтП, според закона е достатъчно основание за административния орган да наложи ПАМ по чл. 106а, т.1 от ЗАвтП вр. ал.2, т.2 и т.4 от ЗАвтП. Такава предпоставка в процесния случай безспорно е била налице, поради което правилно административният орган е издал заповедта за налагане на ПАМ. Неоснователни и недоказани са доводите на жалбоподателя за неправилност и незаконосъобразност на наложената ПАМ.

Тук не следва да се забравя, че автомобилният превоз на пътници е дейност с повишен риск за живота и здравето на хората. Това е наложило за упражняването ѝ законодателят да установи императивно специални изисквания гарантиращи определено ниво на професионална компетентност, благонадеждност и финансова стабилност. Значимостта на ценностите, върху които тази професионална дейност рефлектира, е обусловила подробността на регламентацията ѝ на национално и на европейско ниво. Условието, на които трябва да отговаря обществения превозвач са подробно разписани в общностния акт - Директива 96/26/ЕО и в Закона за автомобилните превози.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон. Заповедта е законосъобразна и не са налице основания за отмяната ѝ, а жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 35 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], представлявано от управителя А. Д. Г., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-1238 / 14.05.2018 г. на и. д. Началник Областен отдел "Автомобилна Администрация" [населено място] към Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: